

[Finansministeren.]

ikke været nogen dårlig skik, at folketinget på den måde holdt sig fri af minister-, om jeg så må sige, -påvirkning ved selve debatten.

B-skatteyderne er et emne, der ustandselig er blevet drøftet her i 1970, og nu siger hr. Lysholt Hansen, at det er min skyld, at disse arme B-skatteydere nu kommer til at stå med en personlig skattegæld. Her vil jeg for det første sige til hr. Lysholt Hansen, at det er jo ikke mig, der har lignet dem, det er kommunerne, der ligner. Det var også dem, der havde forskudsligningen, og så snart selvangivelserne fra 1969 var kommet så langt, at vi overhovedet kunne anstille nogle betragtninger på grundlag af materialet, satte vi en revision af denne ligning ind. Hr. Lysholt Hansen ved jo også, at skatdepartementet og finansministeriet gennemførte en revision af B-skatteydernes ligning. Den har altså fundet sted. Om den så har været vidtgående nok, om den har kunnet tage højde for den indtægtsstigning, der er sket i sidste halvår af 1970, tør jeg ikke sige, men jeg vil dog gerne understrege her, at det er kommunerne, der ligner, og forskudsligningen er helt og holdent en kommunal ligning. Hverken skatteråd eller andre statsmyndigheder er inddraget i forskudsregistreringen. Hr. Lysholt Hansens kritik af forskudsregistreringen for 1970 er altså en kritik af den kommunale ligning, som den har fundet sted. Nu ryster hr. Lysholt Hansen på hovedet, men det kan da ikke være en kritik af andet, da den eneste ligning, der finder sted, er forskudsligningen. Jeg har ladet den revidere på et senere tidspunkt, da det blev oplyst, at den ikke havde nogen naturlig forbindelse med 1969-selvangivelsernes oplysninger.

Spørgsmålet om overskudspolitikken formål er jeg også blevet spurgt om af hr. Lysholt Hansen, og jeg kan ikke sige andet, end hvad jeg sagde før: det er at dæmpe efterspørgselspresset. Man kan tro mere eller mindre på, om det gør det, men vi har dog lov til at sige, at andet halvår har artet sig betydelig bedre med hensyn til betalingsbalancen, end første halvår spåede om. Der er sket en vending omkring halvårsskiftet, som i hvert fald har været forholdsvist tilfredsstillende i sin tendens, om end den måske har været lidt for svag.

Jeg skal ikke komme ind på vidtrækkende statsretlige betragtninger om „støvsugerbanden“ og grundloven. Jeg mener faktisk ikke, at det hører nogen steder hjemme at drage den arbejdsform, man her har valgt — at drøfte problemerne med et udsnit af de parlamentariske grupper, der støtter regeringen, inden man fremlægger lovforslagene — i tvivl. Jeg mener ikke, den på nogen måde kan komme i strid med grundlovens almindelige adskillelse af den udøvende og den lovgivende magt. Jeg kan overhovedet ikke forstå, hvad hr. Lysholt Hansen tænker sig. Hr. Lysholt Hansen siger: ja men dengang vi havde regeringsmagten og vi var en mindretalsregering, snakkede vi ikke med folketingsgruppen, før forslagene var færdige og skulle forelægges i tinget. Det er da nok muligt, at hr. Lysholt Hansen har arbejdet under de vilkår. Men det har da ikke noget med grundloven at gøre. Det er ikke således, at grundloven har sagt, at der skal altid arbejdes på den måde, man arbejdede på i den socialdemokratiske mindretalsregering. Det står ikke med én paragraf i grundloven, det er end ikke antydning i grundloven. Derfor begriber jeg ikke, hvorfor den arbejdsform, man havde i den socialdemokratiske mindretalsregering, skulle være den eneste, man kan bruge. I øvrigt ville jeg da også tro, at i vanskelige sager har formentlig også socialdemokratiske ministre drøftet med folketingsudvalgsmedlemmer, om de kunne gå med til den ene eller den anden ændring i lovgivningen. Det er vist egentlig parlamentarismens idé, at man forsøger at holde kontakt mellem ministeriet og folketingsgrupperne i sager af denne karakter. Jeg kan overhovedet ikke se, at der kan være nogen tvivl om, at det efter grundloven er tilladeligt. Jeg mener, ministrene ved lovforberedelse har lov til at konsultere, hvem de vil, og når de vil, indtil de har fremlagt lovforslagene her i det høje folketing.

Fru Grethe Philip var inde på andre problemer, specielt vedrørende B-skatteyderne. Jeg kan kun sige, at jeg er enig med fru Grethe Philip. Så længe vi har et skattesystem, der sonderer imellem A- og B-skatteydere, vil vi fortsat have dette problem. Vi kan ligne dem og tro, vi ligner dem retfærdigt ude i kommunerne, og så kan indtægtsudviklingen blive anderledes. Falder ind-